„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

Anul al 61-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL 15 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 303 Miercuri 8 Noembrie 1944
10 Pagini

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 1000 pe 3 luni
Lei 2000 pe 6 luni
Lei 3800 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 1100 3 luni
Lei 2100 6 luni
Lei 4000 12 luni
AUTORITĂȚI
Lei 5500 pe an

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni [illegible] lei
12 luni [illegible]00 lei
U. COPIILOR 6 L 460
lei-12 L 800 RADIO U.
6 L [illegible] lei 12 L 1000.
Z. ȘTIINȚELOR 6 L 600-12
L 1000 lei, VESELIA 6 L
450-12 L 800 lei
ȚR. SUFLET 6 L
320-12 L 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

ANIVERSAREA REVOLUȚIEI SOCIALISTE RUSE

7 Noembrie 1917 – 7 Noembrie 1944

SUCCESUL UNEI REVOLUȚII

A constata succesul deplin al uriașei revoluții care în 1917 a sguduit din temelii așezarea milenară a imperiului țarilor și a dat o formulă nouă de viață celui mai mare Stat european și asiatic al lumii este afirmarea unui adevăr istoric elementar.

Cea mai mare revoluție a istorici moderne — prin amploarea și prin urmările ei — își sărbătorește astăzi a 27-a aniversare. Mai mult de un sfert de secol de luptă, de acțiune, de organizare, de progrese în toate domeniile consacră astfel reușita uneia din cele mai mari transformări politice, economice, sociale și militare, pe care le-a înregistrat vreodată istoria lumii.

Pentru prima oară ea a tradus în fapt postulatele ideologice și practice ale socialismului și postulatul moral al egalității dintre oameni.

In ideologia ei, veche astăzi de o sută cincizeci de ani, marea revoluție franceză aruncase, unei lumi stăpânită încă de resturile feudalității sau de concepția monarhiei absolute de drept divin, două idei și două morale noi, a libertății și a egalității. Cea de a doua n'a fost niciodată tradusă în practică. Din potrivă, evoluția industrială a umanității, în tot cursul secolului al 19-lea, luând libertatea economică absolută drept bază și considerând munca drept o marfă, a dus la acea uriașă desvoltare capitalistă a lumii, întemeiată pe etica beneficiului legitim și pe proprietatea individuală a mijloacelor de producțiune, cari au avut drept urmare politică, economică și socială o inegalitate progresivă între oameni, o diferențiere din ce în ce mai mare, pe măsură ce se producea concentrarea bunurilor, într'un număr din ce în ce mai redus de mâini.

Marea revoluție rusă, a cărei aniversare este sărbătorită astăzi, a răsturnat fundamental în tot cuprinsul Uniunii Sovietice și morala și principiile economice și organizarea socială a lumii capitaliste. Stat al muncitorilor și țăranilor — și trebuie precizat: al muncitorilor de toate categoriile, dela muncitorul intelectual până la lucrătorul industrial sau muncitorul agricol — Uniunea Sovietică a înfăptuit socializarea tuturor mijloacelor de producțiune, cari interesează colectivitatea și a introdus în viața morală și socială etica nouă a egalității, a suprimat ideia profitului, care constituia una din ideile de bază ale liberalismului economic, punând la temelia organizării economice și sociale ideia muncii și a randamentului ei pentru colectivitate și făcând din proprietate o funcțiune socială în cea mai largă și mai intinsă accepțiune a cuvântului. Această nouă așezare economică și socială nu exclude nici capacitatea, nici meritul. Din potrivă ele sunt principalele criterii ale selecțiunii menite să dea colectivității pe conducătorii ei cei mai capabili.

Progrese uimitoare, deopotrivă repezi și masive, au revoluționat viața Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, în toate domeniile: o gigantică industrie s'a creat în toate sectoarele vieții economice; agricultura mecanizată pe o scară uriașă și organizată în kolhozuri și sovhozuri și-a mărit randamentul în proporții nebănuite. Lupta contra mizeriei, organizarea culturii populare, desvoltarea învățământului tehnic, instituțiile de propășire socială n'au făcut nicăeri progrese atât de repezi, într'un timp atât de scurt.

Simultan cu aceste adânci prefaceri economice și sociale, viața publică ea însăși se transforma fundamental prin lărgirea ideii de consultare și reprezentare populară până la straturile cele mai îndepărtate ale populației muncitoare și prin așezarea pe baze federale a întregii vieți publice a tuturor naționalităților, care constitue azi cea mai vastă și mai populată confederație de popoare a lumii.

O asemenea organizare implică necesitatea unui regim de pace și de securitate internațională. Uniunea Sovietică s'a raliat și s'a dovedit credincioasă organizării pacifice a lumii.

Agresiunea hitleristă a zădărnicit însă aceste intenții pașnice. Sub presiunea necesității ineluctabile Uniunea Sovietică a primit războiul de agresiune cu o liniștită și eroică hotărîre. A rezistat cu o admirabilă tenacitate unui atac destinat s'o extermine, a scos din pământul ei vast armate numeroase și bine organizate, și-a sporit în proporții uriașe producția de război, a suportat multă vreme singură apăsarea loviturii hitleriste și a salvat astfel Europa de dominația germană, în așteptarea zilei când marile națiuni coalizate în lupta comună contra tiraniei totalitare au putut porni cu puteri unite pe drumul victoriei comune.

Această victorie este astăzi evidentă. Umanitatea întreagă o așteaptă ca precursoare a unei păci chemate să dea lumii liniște, ordine, siguranță și bunăstare pentru toți. Datorită unei armate neînvinse și invincibile, ea dovedește că această armată avea o credință puternică și apăra un bun prețios al ei: regimul politic și social, care a dus-o la biruință.

Această biruință este încoronarea supremă a revoluției începute acum 27 de ani.

VIACESLAV MIHAILOVICI MOLOTOV,

COMISAR AL POPORULUI PENTRU AFACERILE EXTERNE

Viaceslav Mihailovici Molotov (Screabin), președintele Sovietului comisarilor poporului și comisar al poporului pentru afacerile externe din U. R. S. S., membru al Comitetului central al partidului bolșevic, s'a născut la 9 Martie 1890 în satul Kukarka.

Părinții lui, oameni nevoiași, au făcut toate sacrificiile posibile pentru a-l trimite la școală. In 1902, Molotov este primit ca bursier în școala reală din orașul Kazani. In 1905, el participă și activează în grupările revoluționare, organizând conferințe și meetinguri cât și demonstrații împotriva țarismului. In 1906 este înscris membru în partidul bolșevic. E cel mai tânăr dintre membrii partidului,— dar tot el e conducătorul tineretului școlar din Kazani. In 1909. Molotov e arestat și deportat în guvernământul Vologda. Dar și acolo, el reușește să activeze și desfășoară o vie activitate între muncitorii căii ferate. Intre anii 1910-1911, Molotov formează partidul bolșevic din regiune. Totodată, el petrece nopți întregi, studiind clasicii marxismului. Până și în rapoartele secrete ale poliției țariste se poate ceti că „Molotov este un perfect cunoscător al popoarelor social-democratice și un bun organizator".

După eliberare, Molotov se înscrie la școala politehnică din Petersburg și concomitent cu studiile muncește fără preget la organizarea centrelor studențești

D. MOLOTOV
Comisarul afacerilor streine al U. R. S. S.

(Continuare in pag. 3-a)

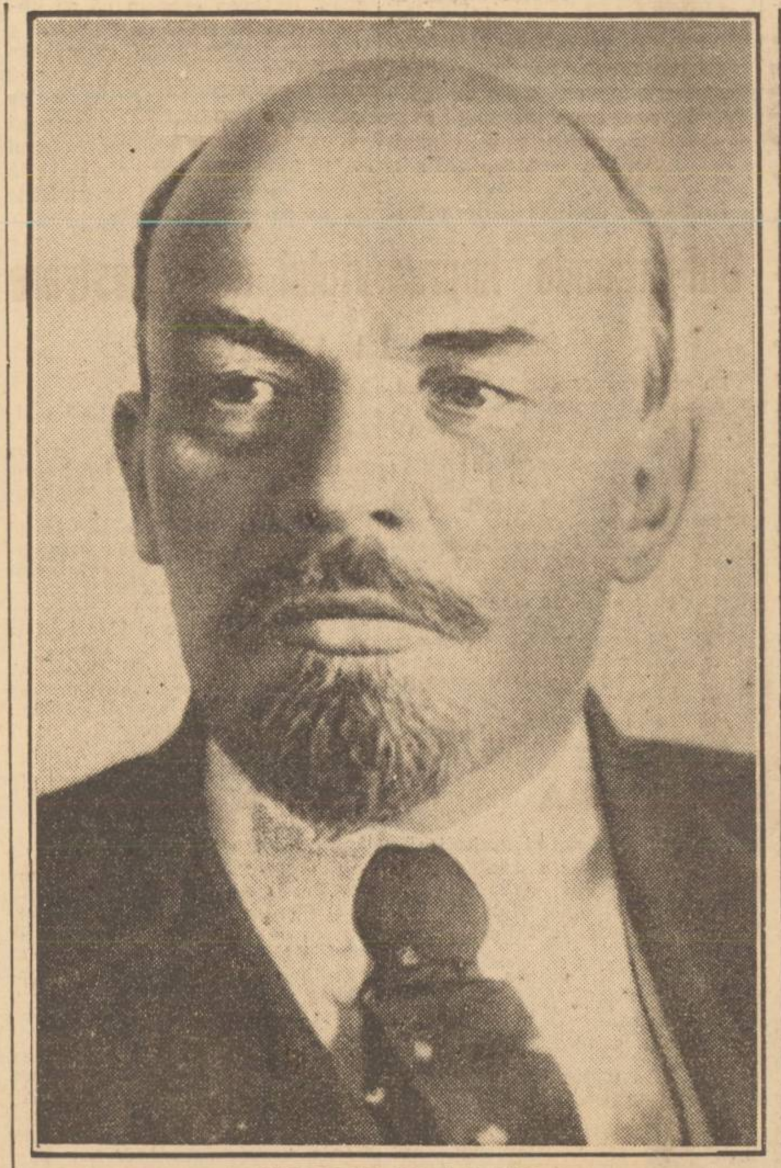

VLADIMIR ILICI LENIN

MAREȘALUL STALIN

FĂURITORII MAREI REVOLUȚII SOCIALISTE

VLADIMIR ILICI LENIN

Oamenii fac istoria. Vladimir Ilici Lenin e făuritorul revoluției socialiste și unul din acei oameni geniali a căror prezență și acțiune strâns împletite cu evenimentele istorice schimbă înfățișarea lumii imprimând indistructibila pecete a gândirii lor nu numai anilor, ci și veacurilor. Lenin nu a fost numai discipolul lui Marx și Engels, dar și cel mai activ înfăptuitor al doctrinei marxiste. Șef al partidului comunist sovietic, a creat primul stat muncitoresc din lume și a pus bazele unei noui concepții statale și filosofice: Leninismul la temelia organizației continentului U.R.S.S. Numele lui Lenin va trece ca o flacăre pururi vie prin veacuri, simbolizând marea revoluție din Octombrie. Viața lui Lenin este împletită atât de strâns cu lupta pe care a dus-o, încât vorbind despre revoluția din 1917, ne ocupăm de biografia lui.

Vladimir Ilici Lenin s'a născut la 20 Aprilie 1870, la Simbirsk, azi denumit Ulianof. Tatăl lui Ilia Nicolaevici Ulianof, profesor de liceu, a fost avansat întâi inspector școlar, pe urmă director al învățământului primar din Simbirsk. Mama lui, Maria Alexandrovna, o femeie cultă și deșteaptă, s'a ocupat exclusiv cu creșterea copiilor, care au participat cu toții la lupta dusă pentru ridicarea masselor muncitorești. In 1879, în vârstă de 9 ani, e elev la liceul din Simbirsk și în 1887, termină studiile primind cea mai înaltă recompensă școlară, medalia de aur. In ziua de 20 Mai 1887, fratele lui Alexandru e condamnat la moarte fiindcă a participat la atentatul organizat de tinerii revoluționari împotriva țarului Alexandru al II-lea. Moartea năprasnică a fratelui mai mare impresionează adânc pe tânărul Lenin, — nu, noi nu vom merge pe calea aceasta, a spus el, hotărît de pe atunci să continue lupta, noi vom găsi altă cale. Cealaltă cale, calea revoluției proletariatului, a fost elaborată de Lenin, în urma cetirii cărților lui Marx și Engels. In 1887, Lenin se înscrie la facultatea de drept din Kazan, dar arestat în acelaș an, e exmatriculat în urma activității lui revoluționare. I se fixează domiciliu obligator în satul Kokușkino. Peste trei ani de zile. Lenin se va prezenta la examen și va obține diploma facultății de drept. Intre timp, el studiază capitalul lui Marx și face parte din cercurile marxiștilor ale lui Feodosiev. In Septembrie 1893, Lenin se mută la Petersburg. Activitatea lui politică începe atunci. El luptă pentru întemeierea partidului muncitoresc marxist. In 1894 el publică prima lui lucrare politică intitulată „Cine sunt prietenii poporului și cum luptă ei împotriva social-democraților". Această carte e un act de acuzare îndreptat împotriva tuturor politicienilor ipocriți și lași, cari utilizează nemulțumirea masselor pentru scopuri personale.

Tot în acelaș an apare a doua lucrare a lui Lenin „Conținutul economic al poporanismului și critica lui". Cenzura țaristă împiedecă răspândirea acestei lucrări și interzice tipărirea ei. In Decembrie al aceluiaș an, Lenin face cunoștință cu Nadejda Krupskaia, care devine tovarășa lui de viață. Această femeie, una din din cele mai eroice femei revoluționare, a fost cea mai devotată dintre luptătoarele cauzei proletariatului. Anul 1895, e anul primei realizări leniniste. Inglobarea tuturor cercurilor marxiste-muncitorești în Uniunea luptei pentru liberarea clasei muncitorești. Aceasta este baza viitorului partid revoluționar. Prin această uniune, s'a realizat, sub conducerea lui Lenin, Uniunea Socialismului cu mișcarea muncitorească.

D. Mihail Kalinin, Președintele Uniunii Sovietice

In Ianuarie 1895, Lenin a fost arestat și trimis după doi ani de temniță în Siberia. Și acolo, ca și în timpul deținerii lui, Lenin a urmat studiile, scriind concomitent nenumărate broșuri de propagandă și păstrând legătura cu membrii organizației. Deportat și veșnic ținut sub observație, Lenin reușește totuși să scrie cele 2 cărți capitale „Desvoltarea capitalismului în Rusia" și „Problemele social-democraților ruși".

In Februarie 1900, deportatul

(Continuare in pag. 3-a)

IOSIF VISARIONOVICI STALIN

Iosif Visarionovici Stalin e un nume devenit legendar. E atât de mare, reprezintă atâta putere, energie și pricepere, încât realitatea dispare în fața întregului cortegiu de fapte eroice, de acțiuni revoluționare, de hotărâri istorice care fac parte integrantă din cele două silabe de oțel. Mareșalul Uniunii Sovietice, comandantul suprem al Armatei Roșii, secretarul general al partidului comunist, făuritorul marelui Stat sovietic, nu este numai un simbol, ci un om. Și despre viața acestui om genial, scriem astăzi, 7 Noembrie, ziua în care întregul popor sovietic sărbătorește a 27-a aniversare a Revoluției din Octombrie.

Iosif Visarionovici Stalin (Djugașvili) s'a născut la 21 Decembrie 1879, în orășelul Gory din departamentul Tiflis. Tatăl lui, fiu de țăran, de profesiune cismar, a muncit toată viața ca lucrător în fabrica de încălțăminte din Tiflis. Și mama lui Stalin se trage dintr'o familie de țărani caucazieni. In 1888 Stalin s'a înscris la liceul teologic, iar în 1894 începe studii superioare la Seminarul teologic din Tiflis. In 1890, propaganda marxistă pătrunde în toate ținuturile Rusiei și tinerii elevi ai Seminarului organizează grupări secrete. Tânărul Stalin face parte din ele și în cele din urmă este eliminat din Seminar. Are 15 ani și e revoluționar. Astfel, de tânăr, își începe Stalin rodnica lui activitate politică. In Decembrie 1900, apare ziarul „Iscra" (Scânteia) și Stalin recunoaște în prima clipă că punctul de vedere al lui Lenin este cel just. Tânărul vede în Lenin făuritorul partidului marxist și pătruns de vigoarea ideilor lui, îl socoate, de pe atunci, ca îndrumătorul și maestrul său. Pătruns de o nețărmurită încredere în geniul politic al lui Lenin, Stalin hotărăște să-i devie discipol. In Martie 1901, poliția țaristă perchiziționează clădirea Observatorului de fizică din Tiflis unde Stalin ocupa un post de observator matematician. Agenții Ohranei descoperă material subversiv și-l arestează pentru prima dată. De-atunci, Stalin începe să trăiască în ilegalitate, ducând viața aspră și plină de riscuri a revoluționarilor profesioniști, adepți ai școlii leniniste-marxiste. In 1902 este descoperit și arestat. Stalin nu reușește să scape și suportă un an întreg de închisoare. Intâi la Kutais, pe urmă la Batum. In Noembrie 1903, e judecat și deportat pe o durată de trei ani, în Siberia Orientală. Dar nici Siberia nu-l poate descuraja. La 5 Ianuarie 1904, el evadează și se reîntoarce în Caucaz. Credincios lui Lenin, el combate tendințele menșevicilor și devine conducătorul partidului comunist din Caucaz. In Decembrie 1904 el înregistrează primul succes. Greva lucrătorilor din industria petroliferă, condusă de Stalin, ia sfârșit prin încheierea primului contract colectiv între lucrătorii și producătorii de petrol. Dar Stalin nu e numai un conducător și teoretician, el e și un ziarist de talent. Primul lui articol tipărit în broșuri, intitulat „Răspuns unui social-democrat", e recenzat de Lenin într'un articol din ziarul „Proletarii", în termenii cei mai elogioși. Stalin continuă lupta și la adunarea muncitorilor din Caucaz, ține o cuvântare din care următorul pasaj a devenit celebru: „Ceeace trebue pentru a asigura biruința noastră, se poate formula în trei puncte: primul, armament; al doilea, armament și al treilea, încăodată și încăodată armament".

In Decembrie 1905, la Tammerfors are loc întâlnirea istorică între cei doi luptători marxiști: Lenin și Stalin, care învață să se cunoască personal și să se prețuiască.

In 1907, Stalin e delegat de partid la conferința din Londra. In decursul celor zece ani consecutivi primei răscoale muncitorești, Stalin luptă fără întrerupere. Arestat de opt ori, deportat de șapte ori, evadat de șase ori. Ultimul domiciliu obli-

(Continuare in pag. 3-a)

M. S. REGELE ELOGIAZĂ ARMATA ROȘIE

TELEGRAMA SUVERANULUI CĂTRE D. KALININ

Cu ocazia eliberării definitive a Transilvaniei de către trupele sovietice și române, MAJESTATEA SA REGELE a dat următoarea telegramă:

Excelenței Sale
Domnului MIHAIL IVANOVICI KALININ, Președintele Prezidiumului Consiliului Suprem al Uniunii Republicelor Sovietice Socialiste
MOSCOVA

In clipa istorică în care se săvârșește eliberarea definitivă a Transilvaniei de către glorioasele armate ruse și române luptând cot la cot împotriva inamicilor comuni, gândul Meu se îndreaptă către vitejii ostași sovietici care și-au jertfit viața pe pământul nostru.

Sacrificiul lor, care va rămânea neșters în sufletele tuturor românilor, reîntemeiază pentru totdeauna legăturile de prietenie dintre popoarele noastre.

Țin să aduc mulțumirile Mele cele mai sincere și calde Excelenței Voastre și Mareșalului Stalin care conduce cu atâta energie și înaltă competență operațiunile victorioaselor armate ale Uniunii Sovietice.

MIHAI R.

RĂSPUNSUL D-LUI KALININ

La această telegramă MAJESTATEA SA REGELE a primit următorul răspuns:

Majestății Sale MIHAI
Rege al României

Rog să primiți mulțumirile Mele pentru salutările trimise Mareșalului Stalin și Mie personal cu ocazia eliberării definitive a Transilvaniei, exprimându-Vă încrederea că în curând vom sdrobi inamicul comun „Germania hitleristă".

M. KALININ

Victorioasa evoluție a ofensivei sovietice

Un mare și profetic discurs al Mareșalului Stalin

Cu prilejul aniversării a 26-a a revoluției comuniste, la 7 Noembrie 1943, mareșalul Stalin a rostit un mare discurs al cărui text opinia publică românească nu l-a putut cunoaște din cauza regimului dictatorial și al cenzurei hitleriste care interzicea pătrunderea adevărului și cunoașterea realității.

Acest discurs este o sinteză a desfășurării ofensivei sovietice, o precizare a contribuției covârșitoare pe care Armata roșie și Uniunea Sovietică au adus-o și continuă s'o aducă războiului pentru libertatea popoarelor și în acelaș timp o profeție a evenimentelor care aveau să se producă și care s'au produs în acest an.

Reproducem în cea mai mare parte, acest deosebit de important discurs:

Tovarăși!

Astăzi Popoarele Uniunii Sovietice serbează a 26-a aniversare a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie.

Țara noastră aniversează pentru a treia oară Revoluția sa Populară în împrejurările Războiului de Apărare a Patriei

In Octombrie 1941 Patria noastră trecea prin momente grele. Dușmanul se apropiase de Capitală. El împresurase de pe uscat Leningradul. Trupele noastre erau silite să se retragă. A fost nevoie de sforțări uriașe din partea armatei și de încordarea tuturor forțelor poporului pentru a opri pe dușman și a-i da o lovitură serioasă lângă Moscova.

Spre începutul lui Octombrie 1942, primejdia care amenința Patria noastră devenise și mai mare. Dușmanul se afla pe atunci la vreo 120 de kilometri de Moscova, el pătrunsese în Stalingrad și în regiunea dela poalele munților Caucaz. Dar nici în aceste zile grele armata și poporul nostru nu și-au pierdut curajul, ci au continuat să înfrunte cu fermitate toate încercările. Ei au găsit în sine forța necesară pentru a opri pe dușman și a-i da o contralovitură. Credincioși poruncilor marelui Lenin, ei au apărat, fără a-și cruța forțele și viața, cuceririle Revoluției din Octombrie. După cum se știe, aceste sforțări ale Armatei și ale Poporului n'au fost zadarnice.

Anul trecut, îndată după sărbătorile din Octombrie, trupele noastre au trecut la ofensivă și au dat Nemților o nouă lovitură viguroasă, mai întâi la Stalingrad, în Caucazia, în regiunea cursului mijlociu al Donului iar apoi, la începutul anului 1943 — la Velikie Luki, lângă Leningrad și în regiunea orașelor Rjev și Viazma. După aceasta, Armata Roșie n'a mai cedat inițiativa din mâinile ei. In tot cursul verii acestui an loviturile ei au devenit tot mai puternice, iar măestria ei militară a crescut cu fiece lună. De atunci trupele noastre repurtează victorii mari, iar Nemții suferă înfrângeri după înfrângeri. In ciuda tuturor încercărilor sale, dușmanul n'a reușit încă să obțină nici măcar un singur

(Continuare in pag. 4-a)

MAREȘALUL VOROȘILOV

Mareșalul Kliment Efremovici Voroșilov, primul general căruia i s'a decernat steaua cu briliante semn al mareșalatului Uniunii Sovietice, s'a născut la 4 Februarie 1881 în satul Verhnem, din regiunea bazinului Donețului, de lângă Dniepropetrovsk. Din fragedа-i copilărie, a trebuit să muncească, căci părinții lui erau foarte săraci. In 1896, el a fost primit ca lucrător în uzina metalurgică „Duno", o uzină mare răsărită departe de sat, dar lângă calea ferată și stația Alcerscaia, azi Voroșilovsk. Tânărul Kliment organiză în scurt timp un grup revoluționar, iar în 1899 proclamă greva generală. Drept urmare, a fost dat afară din fabrică și arestat. Numele lui Kliment Voroșilov a fost trecut în registrele poliției țariste ,pe lista „subversivilor".

MAREȘALUL VOROȘILOV

In 1908, Voroșilov intră în organizația partidului lui Lenin și devine bolșevic. Lucrător la uzina Kartman din uzina Lugansk, uzină și fabrică de mașini industriale, Voroșilov desfășoară concomitent și o intensă activitate propagandistică. El organizează meetinguri, difuzarea manifestelor, grupurile de studii și în cele din urmă, înjghebarea unei tipografii clandestine. El ia parte și la răscoala din 1905, la Lugansk. Conduce apoi brigăzile de luptă, iar în Februarie 1905 a organizat greva lucrătorilor din uzina Kartman.

Dar represaliile nu întârzie. Voroșilov e și de data aceasta arestat și numai datorită unei sume de bani, strânse de lucrători, depusă drept cauțiune, e eliberat peste cinci luni. La începutul anului 1906, Voroșilov e delegat la congresul din Stock-

(Continuare in pag. 3-a)